

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 8T/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2519010010
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2519010010.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Andreou Kondllovou v trestnej veci proti obžalovanému U. Y. pre pokračovací prečin opilstva podľa § 363 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28. októbra 2019, takto

rozhodol:

Obžalovaný
U. Y., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom C., M. XXXX/XX,

sa uznáva za vinného, že

1. v čase okolo 19.30 hod. dňa XX.XX.XXXX v C. v B. Z. na ul. T. Č.. XXXX/XX rýchlym krokom za nezrozumiteľných slov vošiel do predajných priestorov tu sa nachádzajúcej prevádzky lekárne spol. H. G. XX, Y. G. H., zastal pred výdajným pultom v ľavej ruke držiac za hrdlo rozbitú sklenenú fľašu, za ktorým obsluhoval zamestnanec C. C. C., I. a pred ktorým stála zákazníčka, z výdajného pultu zobral 1 ks balenie tabliet zn. Magnézium v hodnote 4,70 eur, rýchlym krokom prešiel po lekárni poza pult, za ktorým stála zamestnankyňa K. I. a odišiel preč, pričom o chvíľu sa vrátil späť do priestorov lekárne, v rukách držal mikroténové vrecká so zeleninou, a od C. C. C., I. si vypýtal inzulínové striekačky, ktoré mu z obavy na základe predchádzajúcej udalosti vyložil na pult, kedy mu v ďalšom konaní obmedzením osobnej slobody zabránili zamestnanci súkromnej bezpečnostnej služby OC Aupark C., pričom uvedeného konania sa dopustil v stave prechodnej toxickej psychózy, ktorú si sám privodil použitím viacerých psychoaktívnych látok, napriek tomu, že vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a svoje osobné pomery mohol a mal vedieť, aké účinky môže použitie takýchto látok v jeho prípade ako konzumenta vyvolať,

2. dňa XX.XX.XXXX v čase okolo 18.15 hod. v C. na ulici U. v podniku W. na mieste verejnosti prístupnom fyzicky napadol T. K. F. Š., ktorej dal dve facky otvorenou dlaňou do pravej časti tváre, čím jej spôsobil opuch tváre a v pravom oku drobný hematóm bez doby liečenia a G. H. F. D., ktorej dal jednu facku na tvár otvorenou dlaňou, pričom jej nespôsobil žiadne zranenie, pričom uvedeného konania sa dopustil v stave prechodnej toxickej psychózy, ktorú si sám privodil použitím viacerých psychoaktívnych látok, napriek tomu, že vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a svoje osobné pomery mohol a mal vedieť, aké účinky môže použitie takýchto látok v jeho prípade ako konzumenta vyvolať,

3. dňa XX.XX.XXXX v čase okolo 19.30 hod. v C. na kúpeľnom ostrove v podniku J. obťažoval prítomných hostí tak, že vykrikoval, behal po podniku, bral si rôzne veci a pästou rozbil sklenenú výplň na dverách, čím poškodenému V. C. I. z C. vznikla škoda 19,70 eur, pričom uvedeného konania sa dopustil v stave prechodnej toxickej psychózy, ktorú si sám privodil použitím viacerých psychoaktívnych látok, napriek tomu, že vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a svoje osobné pomery mohol a mal vedieť, aké účinky môže použitie takýchto látok v jeho prípade ako konzumenta vyvolať,

t e d a

v bodoch 1 - 3

sa aplikáciou návykovej látky z nedbanlivosti priviedol do stavu nepríčetnosti, v ktorom sa dopustil konania, ktoré má inak znaky trestného činu,

č í m s p á c h a l

v bodoch 1 - 3

pokračovací prečin opilstva podľa § 363 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o s a m u

u k l a d á

Podľa § 363 odsek 1 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písmeno k) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Piešťanoch podal dňa 22.1.2019 na obžalovaného U. Y. obžalobu pre pokračovací prečin opilstva podľa § 363 odsek 1 Trestného zákona.

Obžalovanému bolo pôvodne vznesené obvinenie vo vzťahu ku skutku 1 za zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2, písmeno c) Trestného zákona a vo vzťahu ku skutkom 2 a 3 za prečiny výtržníctva podľa § 364 odsek 1, písmeno a) Trestného zákona. Uznesením prokurátora bolo trestné stíhanie obžalovaného zastavené, pretože obžalovaný nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný, ktoré uznesenie bolo krajským prokurátorom na základe sťažnosti poškodenej spoločnosti H. zrušené a po doplnení dokazovania bolo opätovne vydané uznesenie o zastavení trestného stíhania, ktoré nadobudlo právoplatnosť. Generálny prokurátor uznesením rozhodol, že bol porušený zákon v neprospech obžalovaného a zrušil právoplatné uznesenie prokurátora o zastavení trestného stíhania aj z dôvodu, že prokurátor sa nevysporiadal s tým, či obžalovaný nenaplnil skutkovú podstatu trestného činu opilstva.

Poškodení C.. C. C., K. I., spoločnosť H. G., Z..G.. T. K., I.. G. H., V.. C. I.Č. a spoločnosť O. zdravotná poisťovňa, a.s. si náhradu škody neuplatnili.

Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní prečítaním výpovede obžalovaného, výsluchmi poškodených C.. C. C., K. I., T. K., I.. G. H., prečítaním výpovedí poškodených a svedkov J. G., V.. C. I., I. C., W. R. Z. C. R., výsluchom znalkyne I.. I. K., prehratím videozáznamu z lekárne H., prečítaním znaleckých posudkov, odborného vyjadrenia, zápisnice o prehliadke tela, záznamu o dychovej skúške, zápisnic o rekognícii, lekárskej správy, zápisnice o ohliadke miesta činu, správami a posudkami na obžalovaného, oboznámením pripojeného spisu Okresného súdu Piešťany 16Nt/26/2018 mal súd preukázané nasledovné:

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní využil svoje právo nevypovedať, preto bola na návrh strán čítaná výpoveď obžalovaného z prípravného konania, kde uviedol, že si na okolnosti toho dňa nespomína, a to ani s odstupom času po absolvovaní liečenia. V týždni, v ktorom sa incident udial, sa cítil ako vo sne a bol to taký stav, ako keby prestal rozumieť realite. Naposledy si pamätá tak 3-4 dni pred daným dňom. Vôbec si nepamätá, že by ten deň užil drogu sám, prípadne mu mohla byť niekým podstrčená. Obžalovaný priznal, že v tom období občasne užíval omamné látky, najmä marihuanu a pohyboval sa v spoločnosti feťákov a dealerov drog. Zo strany týchto osôb mu mohol byť namiešaný koktail drog, keďže niektorí to považovali za zábavu. Nikdy po aplikácii drog nemal sklony ku konaniu, ktoré by mohlo byť považované za trestný čin a drogy nemali na neho taký účinok, že by sa správal agresívne. K hospitalizácii v U. v

roku 2010 uviedol, že táto nesúvisela s trestným činom a trvala 10 dní. Od roku 2010 do tohto incidentu sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania, ktoré by súviselo s užívaním drog. Nemal vedomosť, že drogy na neho môžu mať takéto vplyvy.

Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní poškodeným T. K. Z. I.. G. H., ktoré fyzicky napadol, ospravedlnil.

Obhajca uviedol, že obžalobu považuje za nedôvodnú. Obžalovaný nemohol vedieť, že užívanie omamnej látky vyústi do psychiatrickej komplikácie a nebolo preukázané, že by si aplikoval omamné látky vedome a sám. Ak by súd uznal obžalovaného za vinného z opilstva, je potrebné skutok v bode 1 posudzovať ako výtržníctvo a nie lúpež so zbraňou, nakoľko nebolo preukázané, že by sa hrozbou rozbitej fľaše chcel zmocniť cudzej veci. Okrem toho obhajca namietal zrušenie uznesenia o zastavení trestného stíhania generálnou prokuratúrou na základe podanej sťažnosti spoločnosťou H., ktorá nemala vystupovať v procesnom postavení poškodeného a okrem toho sa výslovne všetkých svojich procesných práv poškodeného vzdala.

Dokazovanie ku skutku 1 rozsudku:

Poškodený C.. C. C., I. vo výpovedi uviedol, že uvedený večer obsluhoval s kolegyňou zákazníkov lekárne H. D. Z. a okolo 19.30 hod. prišiel rýchlym krokom obžalovaný, ktorý bol do pol pása vyzlečený, postavil sa k nemu k pultu, vydával nezrozumiteľné zvuky, akoby spieval alebo bubnoval a v ruke držal hrdlo z rozbitej fľaše, vtedy sa bál, preto odstúpil, aby na neho nedočiahol. Obžalovaný stál za pultom šírky 60 cm a natiahol ruku s rozbitou fľašou smerom na hornú časť tela poškodeného. Poškodený si všimol, že má ruku od krvi. Obžalovaný objal zozadu okolo krku zákazníčku, ktorú obsluhoval, pričom táto kupovala magnéziové tablety, ktoré boli vyložené spolu s 5 eurou bankovkou na výdajnom pulte. Keď obžalovaný objal zákazníčku, z pultu ľavou rukou zobral magnézium a odišiel smerom do H.. Uvedenú zákazníčku nepozná, táto sa od obžalovaného odtiahla, keď ju objal, a povedala mu, čo si to dovoľuje, na čo ju pustil. Než sa spamätali, obžalovaný sa vrátil, rýchlo sa pohyboval po lekárni, v ruke držal dva sáčky ako od kapusty, išiel ku kolegyni, tam sa otočil poza pult, prišiel k nemu a pýtal si inzulinové striekačky. Poškodený išiel dozadu pre striekačky, keďže je to bežne predajný tovar, pričom chcel obžalovaného obslúžiť, aby odišiel preč, lebo mal z neho strach. Medzitým kolegyňa zavolała SBS. Keď striekačky položil na pult, pristúpili k obžalovanému dvaja SBS-kári, vyzvali ho, aby opustil lekáreň a spacifikovali ho. Potom sa čakalo na štátnu políciu. Zo správania obžalovaného mal poškodený strach, nakoľko nevedel predvídať jeho konanie a v ruke mu videl hrdlo rozbitej fľaše. Magnézium, ktoré zobral obžalovaný bez zaplatenia, im potom vrátili, nakoľko ho nechal položené v H. a sáčky od kapusty si zobral SBS-kár z H..

Poškodená K. I. vo výpovedi uviedla, že do lekárne prišiel obžalovaný vyzlečený do pol pása, niečo mal v ruke, ale nevnímala čo. Prišiel k pultu, kde jej kolega obsluhoval zákazníčku, ktorá si kupovala magnézium, túto zákazníčku obžalovaný chytil okolo krku, zobral to magnézium, pričom jej to najskôr pripadalo ako kamarátske gesto, ale potom videla na tej pani, že bola v šoku. Na to obžalovaný obišiel okolo nej poza pult, ona mu povedala, že tam nemá čo robiť, vtedy si všimla v jeho ruke to sklo. Obžalovaný odišiel do Billy. Ako sa vrátil, doniesol si odtiaľ kapustu a išiel smerom ku kolegovi a pýtal si inzulinové striekačky. Obžalovaný strašne kričal a vydával nezrozumiteľné zvuky, čo bolo najnepríjemnejšie na tom celom. Nevedeli, v akom je stave, preto mala strach, že by ich mohol fyzicky napadnúť. Kolega išiel zobrať striekačky, dal ich na pult a ona volala SBS-károv, ktorí prišli a spacifikovali ho. Obžalovaný potom kričal, že to nechcel, že už bude dobrý, že to nechcel. Potom čakali na štátnych policajtov.

Z prečítanej výpovede splnomocnenej zástupkyne spoločnosti H. vyplýva, že spoločnosti žiadna škoda nevznikla, lebo magnézium bolo vrátené do predajne a že sa po poučení podľa § 46 odsek 7 Trestného poriadku vzdáva práv poškodeného.

Z prečítaných výpovedí svedkov W. Z. C. R. vyplýva, že ich ako pracovníkov SBS služby volali z lekárne H. kvôli agresívnemu zákazníkovi. V lekárni bol do pol pása vyzlečený muž s krvou na rukách, ktorého sa pýtali, čo sa deje. On si čupol a začal kričať nezmyselné veci, počítal do 10, povedal, že ho tam poslal generál, tiež povedal svoje meno, dátum a miesto narodenia. Chcel odísť, chvíľu bol kľudný, potom

agresívny a ručal, preto ho spacificovali a dali mu putá. Svedok W. R. sa ho pýtal, čo si dal a on povedal, že len marihuanu.

Na videozázname z lekárne H. bol viacerými kamerami zachytený celý priebeh toho, ako sa obžalovaný pohyboval po lekárni pri výdajných pultoch. Z prehratého videozáznamu vyplýva, že obžalovaný vyzlečený do pol pása, pristúpil k výdajnému pultu, kde stála zákazníčka a obsluhoval lekárnik, lakťami prekřížených rúk sa oprel o vyvýšenú časť pultu, pričom v pravej ruke držal hrdlo zelenej rozbitej fľaše. Potom od pultu odstúpil, vrátil sa k zákazníčke, túto zozadu objal pravou rukou okolo ramien, ľavou rukou zobral na pulte položené magnézium a ako keby tanečným krokom prešiel poza pult, kde obsluhovala lekárnička, tu sa zastavil a potom odišiel. Po chvíli sa do lekárne vrátil, v každej ruke držal vrečko s nejakou zeleninou, tieto si prikladal na hlavu, pohadzoval si nimi, stál pri pulte, kde obsluhoval lekárnik a potom do lekárne prišiel pracovník SBS z H. a neskôr aj dvaja SBS-kári, pričom obžalovaný si čupol, potom sa snažil odísť, preto ho spacificovali. Pracovník SBS z H. z pultu zobral položené vrecká zo zeleninou.

Dokazovanie ku skutku 2 rozsudku:

Poškodená T. K. vo výpovedi uviedla, že s kamarátkou G. sedeli v bare W. a rozprávali sa. Do baru prišiel obžalovaný, išiel k baru, kde mal slovnú potýčku s barmanom. Začula, že obžalovaný na barmana kričí, že ho preklína. Potom sa obžalovaný vrátil k nim ku stolu, začal si vyhŕňať tričko, slušne mu povedali, nech prestane, čo zopakovali. Obžalovaný mal cigaretu a hral sa so sviečkou, ktorá mu vypadla na stôl, pričom sa bála, aby ich nepopálil. Povedal im, že im ukáže a neočakávane vylepil silnú facku poškodenej, na to dal facku jej kamarátke a potom znova poškodenej. Pribehol barman a vyhodil obžalovaného z podniku. Poškodenej sa od faciek až zatmelo pred očami, bolela ju hlava a v oku mala prasknutú cievku a monokel, preto išla na vyšetrenie, ale nezistili jej iné zranenie.

Podľa lekárskej správy mala poškodená T. K. mierny opuch pravého oka a drobný hematóm na pravej očnej bulbe.

Poškodená I.. G. H. vo výpovedi uviedla, že s kamarátkou sedeli v W. a rozprávali sa. Obžalovaný prišiel do baru s cigaretou a čašník ho vyhadzoval, že v tej časti sa nefajčí. Ako sa obžalovaný vracal naspäť, zastavil sa pri ich stole, obťažoval ich, preto mu povedala, aby im dal pokoj. Potom dal obžalovaný facku jej kamarátke, na to dal silnú facku jej, až sa prekotila aj so stoličkou a opäť jej kamarátke.

Poškodené T. K. Z. I.. G. H. pri rekognícii podľa fotografií opoznali obžalovaného.

Z prečítanej výpovede splnomocnenej zástupkyne O. zdravotnej poisťovne vyplýva, že si vzhľadom na nízku sumu vynaložených liečebných nákladov u poškodenej T. K. náhradu škody neuplatňujú.

Dokazovanie ku skutku 3 rozsudku:

Z prečítanej výpovede poškodeného V.. C. I. vyplýva, že vo večerných hodinách prišli do J. X. tri dámy, aby im pomohol, lebo ich prenasleduje nejaký muž. Tie dámy si sadli a do podniku prišiel nejaký muž, ktorý pobehoval, bral všetko, čo ho napadlo a kričal. Než sa ho podarilo vyhodiť, vrátil sa asi trikrát späť. Povedal mu, že zavolá políciu, lebo vyvádza ako blázon, potom odišiel, avšak päťou udrel do sklenenej výplne vchodových dverí a túto rozbil.

Poškodený V.. C. I. pri rekognícii podľa fotografií opoznal obžalovaného.

Hodnota sklenenej výplne podľa odborného vyjadrenia je 19,70 eur, pričom poškodené dvere boli obhliadnuté a fotograficky zadokumentované.

Dokazovanie k obžalovanému:

Obžalovanému bola dňa 14.10.2017 o 23:55 hod odobratá moč a krv a dychovou skúškou o 21:01 hod nebol u neho zistený žiadny alkohol.

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru vyplýva, že vzorka moču obžalovaného bola pozitívna na metamfetamín v koncentrácii viac ako 1000 ng/ml, na amfetamín v koncentrácii viac ako 450 ng/ml a na látky zo skupiny kanabinoïdov v koncentrácii viac ako 50 ng/ml, čo nasvedčuje, že obžalovaný užil metamfetamín a konope, resp. hašiš. Vzorka krvi obžalovaného bola

pozitívna na látky skupiny kanabinoïdov v koncentrácii viac ako 10 ng/ml, čo nasvedčuje, že obžalovaný bol pod vplyvom tetrahydrokanabinolu - účinnej látky konope, resp. hašiša.

Zo znaleckého posudku I.. K. č. 71/2017 vyplýva, že u obžalovaného je rozvinutá polymorfná závislosť od metamfetamínu a kanabinoïdov. V prípade kokaínu a toluénu ide o zneužívanie v anamnéze. Obžalovanému znalkyňa navrhla uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, keďže skutok bol spáchaný v súvislosti s touto závislosťou a obžalovaný doposiaľ žiadne protitoxikomanické liečenie neabsolvoval. U obžalovaného bol zistený psychotický stav v čase skutku, čo odôvodňovalo skúmanie jeho duševného stavu.

Z obsahu znaleckého posudku č. 71/2017 vyplýva, že znalkyňa mala k dispozícii prepúšťiaciu správu psychiatrického oddelenia R. T. D. U., kde bol obžalovaný hospitalizovaný od 30.12.2010 do 5.1.2011, kde bol privezený RZP za asistencie polície v sprievode sestry a priateľky. Počas prevozu mu bol pre výraznú heteroagresivitu podaný haloperidol. Prijatý bol pre akútny psychotický stav bez súhlasu. Obžalovaný bol z mimorajónnej oblasti prijatý na psychiatrické oddelenie pre florídnu psychotickú symptomatiku s dominujúcimi poruchami myslenia bludného charakteru so sekundárnymi poruchami správania s extrémnou agresivitou. Bola mu poskytnutá intenzívna neuroleptická terapia, vplyvom ktorej došlo k rýchlemu ústupu vstupných psychopatologických fenoménov. V anamnéze obžalovaného bol zistený abúzus návykových látok. Obžalovaný bol prepustený bez definitívneho doriešenia na jeho žiadosť a žiadosť rodičov s plánom umiestnenia v psychiatrickom zariadení v spádovej oblasti. O potrebe pokračovať v hospitalizácii na psychiatrickom oddelení za účelom diagnostického doriešenia a úpravy terapie boli matka aj obžalovaný poučení.

Podľa psychiatrickej anamnézy obžalovaný v 14 rokoch vyskúšal prvý krát marihuanu, odvtedy ju užíva pravidelne denne, posledné obdobie aj tri krát denne, pervitín užíva asi od roku 2007, poslednú dobu aj intravenóznou formou, niekedy obdeň, niekedy viackrát za deň. Posledné obdobie bol prakticky stále intoxikovaný, abstinoval len počas prvého výkonu trestu v rokoch 2013 - 2016. Taktiež užíval heroín, kokaín a extázu.

Zo znaleckého posudku I.. K. č. 74/2017 vyplýva, že u obžalovaného nie je prítomná duševná porucha v pravom slova zmysle, avšak v čase skutku bola u neho prítomná toxická psychotická porucha. Pri tejto psychotickej poruche ide o skupinu psychotických prejavov, ktoré sa zjavujú počas užívania alebo po užívaní psychoaktívnych látok, ktoré nemožno vysvetliť samou akútnou intoxikáciou, a ktoré nie sú súčasťou abstinénčného syndrómu. Poruchu charakterizujú halucinácie (typicky sluchové, ale často kombinované), iné poruchy vnímania, bludy (často paranoidné alebo perzekučné), poruchy psychomotoriky (vzrušenie alebo stupor) a abnormálny afekt, ktorý môže kolísať od intenzívneho strachu po extázu. Vedomie je zvyčajne jasné, môže však byť mierne zastreté, bez väčšej zmätenosti. Porucha má zvyčajne krátke trvanie, po liečbe sa rýchlo upraví. Za dodržania podmienky abstinencie od psychoaktívnych látok je vysoko pravdepodobné, že sa nedostaví recidíva. Toxická psychotická porucha mala forenzne významný vplyv na rozpoznávací a ovládacie schopnosti obžalovaného, ktoré boli vymiznuté. V minulosti bol obžalovaný pre takúto poruchu hospitalizovaný od 30.12.2010 do 5.1.2011 na psychiatrickom oddelení v U.. Obžalovaný v čase spáchania trestného činu nevedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania, nevedel ovládať svoje konanie a jeho ovládacie schopnosti boli vymiznuté. V súčasnosti je obžalovaný schopný chápať zmysel trestného konania. Pobyt obžalovaného na slobode z psychiatrického hľadiska nie je pre spoločnosť nebezpečný, avšak v prípade psychotických stavov v súvislosti s užívaním psychoaktívnych látok sa môže prejaviť agresívne. Vzhľadom na to, že skutku sa dopustil v stave, ktorý úzko súvisí s jeho rozvinutou polymorfnou závislosťou znalkyňa odporučila obžalovanému uložiť protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Vzhľadom na to, že kognitívne funkcie obžalovaného v čase skutku nepracovali ako mali, tak nedokáže vierohodne reprodukovať udalosť tak, ako sa v skutočnosti stala. Napriek tomu, že v čase skutku bola u obžalovaného prítomná duševná porucha znalkyňa nenavrhla ochranné psychiatrické liečenie, keďže táto porucha bola prechodná a je možné predpokladať, že ak obžalovaný bude abstinovať, tak sa porucha znova neobjaví. Obžalovaný nebol v čase spáchania skutku schopný ovládať svoje konanie, jeho ovládacia schopnosť bola vymiznutá a príčinou vymiznutia rozpoznávacích a ovládacích schopností obžalovaného bola toxická psychotická porucha (prechodná duševná porucha).

Znalkyňa I.. K. vo výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že toxická psychotická porucha súvisí s psychoaktívnymi látkami alebo inými toxickými noxami. U takéhoto človeka môžu byť súčasne prítomné poruchy vnímania, môže byť zmätený, dezorientovaný, hlavne časom, miestom a situáciou a v súvislosti s danými symptómami môžu byť prítomné poruchy správania, ktoré je zvyčajne bizarné, nepochopiteľné,

veľmi často agresívne, či už je agresivita nasmerovaná smerom von, čiže voči ostatným ľuďom, prípadne predmetom alebo je táto agresivita nasmerovaná smerom do seba, čo sa môže prejaviť sebapoškodením až samovraždou. Jednoznačne takýto psychotický človek nemá kontakt s realitou. Samotný vznik tejto poruchy závisí od viacerých faktorov a jedným z nepopierateľných faktorov sú práve toxické látky, pričom vplyv má aj to, či je oslabený organizmus akýmkoľvek fyzickým či psychickým vyčerpaním, frustráciou z dlhodobej nespavosti, resp. úplnej nespavosti a pod. Toxická psychotická porucha je psychiatrická komplikácia u užívateľov psychoaktívnych látok, neznamená však že sa musí vyskytnúť u všetkých. Žiadny užívateľ nemôže predpokladať, že takáto komplikácia u neho vznikne, ak bude užívať drogy. Obžalovaný bol v roku 2010 hospitalizovaný pre akútnu psychotickú poruchu, ktorá sa u neho prejavila prvý krát a nebolo to diagnosticky doriešené. Vtedy nebolo jasné, či ide o toxickú psychotickú poruchu alebo o začiatok schizofrénie. To, že znalkyňa uviedla, že pre takúto poruchu bol hospitalizovaný, bolo možné konštatovať práve na základe analýzy dynamiky, priebehu a údajov o užívaní pschoaktívnych látok. S odstupom času sa na základe klinickej symptomatiky obžalovaného potvrdilo, že aj v roku 2010 sa s vysokou pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou jednalo o toxickú psychotickú poruchu. Tým, že obžalovaný nebol psychiatricky liečený, nemusel a nemohol vedieť, že takýto stav sa u neho bude opakovať, ak bude naďalej pokračovať v užívaní psychoaktívnych látok. Počas psychotickej toxickéj poruchy má človek úplne vymiznuté ovládacie a rozpoznávacie schopnosti a nedokáže predpokladať, že sa do takéhoto stavu privedie, že sa u neho táto komplikácia objaví. Ak by človek v minulosti podstúpil liečenie a bol dôsledne edukovaný o všetkých komplikáciách závislosti, prípadne by prekonal 2 - 3 epizódy toxickej psychotickej poruchy, vedel by, že u neho takáto psychotická porucha môže nastať. Znalkyňa napriek nadpriemernému intelektu obžalovaného brala do úvahy, že systematické protitoxikomanické liečenie ešte nepodstúpil, hoci o svojej závislosti vedel. Znalkyňa ďalej uviedla, že z prepúšťacej správy z hospitalizácie obžalovaného v U. vyplýva, že v čase prijatia bol obžalovaný agresívny, ale táto agresivita nebola bližšie špecifikovaná. Obžalovaný o hospitalizácii vedel, ale vtedy nevedel, že to súviselo s drogami, hoci v čase tejto hospitalizácie už užíval drogy asi 11 rokov. Z anamnestických údajov a z toho, čo popisoval obžalovaný znalkyňa konštatovala, že tento sa niekoľko dní pred daným skutkom už nachádzal v predpsychotickom stave, kedy sa táto porucha spúšťala, keďže má svoju dynamiku, vyvíja sa. V úvodných fázach môžu psychotickí ľudia na laikov pôsobiť úplne v poriadku, pokiaľ nemajú halucinácie alebo bludy, pod vplyvom ktorých konajú. Znalkyňa uviedla, že u psychotického pacienta môže byť správanie zdanlivo racionálne a zdanlivo reakciou na nejaké adekvátne podnety. V psychotickom stave, keď človek nemá kontakt s realitou, úplne inak vyhodnocuje podnety. Samozrejme, že aj vníma, čo sa deje, ale to, že obžalovaný odniekiaľ odišiel, lebo ho opakovane vyhodlili, neznamená, že vedome reagoval na takéto podnety. Psychotici sa aj správajú ako keby adekvátne k veci a vôbec to tak nie je. To, že si obžalovaný vypýtal veci, ktoré sa v predajni predávali, nepotvrďuje, že bol úplne pri zmysloch. Ak je človek v psychotickom stave, tak ovládacie a rozpoznávacie schopnosti sú úplne vymiznuté, nie je možné, aby boli vymiznuté len čiastočne. Znalkyňa doplnila, že užívanie drog zvyšuje riziko objavenia sa psychotických symptómov, ale nedá sa predpokladať u koho sa prejavia. Psychotická symptomatika sa môže objaviť pri konzumácii všetkých drog, avšak najčastejšie je to u metamfetamínu a kanabinooidov.

Obžalovaný má v registri trestov dve odsúdenia, z roku 2006 za úmyselnú ťažkú ujmu na zdraví, kde mu bol uložený 2 ročný podmienený trest so skúšobnou dobou, v ktorej sa osvedčil a za vydieranie z roku 2015, kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 8 mesiacov, ktorý vykoval 20.7.2016. V registri priestupkov má obžalovaný záznamy o 4 priestupkoch v doprave z roku 2017 s pokutami dva krát po 20 eur a dva krát po 300 eur so zákazom činnosti na 18 mesiacov. Naposledy bol v evidencii uchádzačov o zamestnanie v septembri 2016. Obžalovaný býva s rodičmi, je slobodný a zamestnaný.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16Nt/26/2018 vyplýva, že na základe návrhu prokurátora po právoplatnosti uznesenia o zastavení trestného stíhania obžalovaného zo dňa 27.3.2018, súd uznesením z 3.5.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 4.5.2018, uložil obžalovanému ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou. Výkon tohto liečenia bol obžalovanému nariadený 11.5.2018 v Psychiatrickej nemocnici Pezinok. Uznesením Okresného súdu Pezinok sp. zn. 1Nt/69/2018 z 13.8.2018, právoplatným 13.8.2018 bol zmenený spôsob výkonu ochranného liečenia na ambulantnú formu, ktorú obžalovaný vykonával u I. D. W., ktorá dňa 21.10.2019 doručila súdu návrh na ukončenie liečby z dôvodu, že splnila svoj účel. O predmetnom návrhu doposiaľ nebolo rozhodnuté.

Prokurátor navrhol do konania pribrať znalca na vypracovanie kontrolného znaleckého posudku, nakoľko znalkyňa I. K. vo výpovedi dostatočným spôsobom nezrejmla racionálne opakované myšlienkovú organizované a orientované konanie obžalovaného počas uvedeného dňa.

Podľa § 363 odsek 1 Trestného zákona, kto sa požitím alebo aplikáciou návykovej látky, hoci aj z nebanlivosti, privedie do stavu nepríčetnosti, v ktorom sa dopustí konania, ktoré má inak znaky trestného činu, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov; ak sa však dopustí konania, ktoré má inak znaky trestného činu, na ktorý zákon ustanovuje miernejší trest, potrestá sa týmto miernejším trestom.

Podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 36 písmeno k) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že sa páchatel pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu.

Podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Prihliadol pritom len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že skutky 1 až 3 sa stali tak, ako sú uvedené v skutkovej vete výroku rozsudku.

Oproti obžalobe súd upravil výrok skutku 1 tak, že z neho vypustil časť, kedy mal obžalovaný nasmerovať ľavú ruku, v ktorej držal hrdlo rozbitej fľaše, do oblasti krku poškodeného C. C., nakoľko toto konanie obžalovaného nebolo vykonaným dokazovaním preukázané. Poškodený C. C. uviedol, že ruku obžalovaný vystrel smerom k hornej časti jeho tela, avšak z kamerového záznamu z lekárne nevyplýva, že by obžalovaný svoju ruku vystrel smerom k poškodenému. Keďže táto okolnosť zo skutkovej vety obžaloby nebola preukázaná, súd túto časť zo skutku vypustil. Naopak z kamerového záznamu z lekárne vyplynulo, že obžalovaný objal okolo pliec ľavou rukou, v ktorej mal hrdlo rozbitej fľaše, zákazníčku a pravou rukou zobral z pultu magnézium, avšak, keďže skutok obžaloby sa nevzťahoval na konanie obžalovaného vo vzťahu k zákazníčke, nemohol súd na základe vykonaného dokazovania skutok upraviť tak, aby sa úplne zmenila totožnosť skutku, nakoľko konanie obžalovaného by sa vzťahovalo k inej osobe, ako bolo uvedené v obžalobe. Skutok 1 obžaloby sa vzťahoval len k poškodeným C. C., K. I. a lekárni H. a vo vzťahu k týmto poškodeným sa vykonaným dokazovaním nepreukázalo konanie obžalovaného, ktoré by inak malo znaky lúpeže so zbraňou. Právna kvalifikácia skutku 1 tak zostala ako prečin opilstva, avšak súd oproti obžalobe mal preukázané to, že konanie obžalovaného malo inak znaky len výtržníctva a nie lúpeže so zbraňou. Z výpovedí poškodených ale najmä z kamerového záznamu z lekárne mal súd jednoznačne preukázané, že obžalovaný sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom dopustil hrubej neslušnosti tým, že sa po lekárni pohyboval vyzlečený do pol pása, vydávajúc nezrozumiteľné zvuky, v ľavej ruke držiac hrdlo rozbitej sklenenej fľaše, čím u poškodených vzbudzoval obavu z napadnutia, pričom zákazníčku objal okolo pliec, bez zaplatenia zobral magnézium, potom prešiel poza pult a odišiel, a následne sa do lekárne vrátil a žiadal si inzulínové striekačky, pričom vtedy držal v rukách len sáčky so zeleninou. Takto preukázané konanie obžalovaného vykonaným dokazovaním možno kvalifikovať len tak, že by inak malo znaky trestného činu výtržníctva a nie lúpeže so zbraňou. Z preukázaného konania obžalovaného nevyplývalo, že by proti poškodeným použil násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Obžalovaný síce objal ľavou rukou, v ktorej mal hrdlo rozbitej fľaše, okolo pliec zákazníčku, a pravou rukou zobral z pultu magnézium, avšak ako súd uviedol vo vzťahu k tejto zákazníčke nebol skutok v obžalobe formulovaný. Vo vzťahu k ostatným poškodeným sa vykonaným dokazovaním nepodarilo preukázať správanie obžalovaného, ktoré by bolo hrozbou bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Z lekárne obžalovaný zobral len magnézium, pričom keď sa do lekárne vrátil druhý krát v rukách mal len dva sáčky zeleniny a vtedy si vypýtal striekačky, pričom

v tomto momente žiadna hrozba bezprostredného násillia preukázaná nebola. Okrem toho skutočnosť, že obžalovaný zobral magnézium, treba posudzovať v kontexte ostatného správania sa obžalovaného, keby aj v bare W. zobral do ruky svietnik so sviečkou, a v kaviarni J. bral rôzne veci. Taktiež treba zohľadniť to, že obžalovaný magnézium nechal v predajni H., odtiaľ si zasa priniesol dva sáčky zeleniny. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný mimovoľne na rôznych miestach bral rôzne veci a tieto potom odložil, pričom primárne nepoužíval násillie ani jeho hrozbu na to, aby sa týchto vecí zmocnil. Súd s ohľadom na tieto skutočnosti vyhodnotil konanie obžalovaného pri skutku 1 ako konanie, ktoré by inak malo znaky len prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

K argumentu obhajcu, že spoločnosť H. nemala v danom konaní vystupovať v procesnom postavení poškodeného, súd uvádza, že vo vzťahu ku konaniu obžalovaného pri skutku 1 rozsudku, obžalovaný zobral z výdajného pultu bez zaplattenia magnézium, ktoré z lekárne odniesol, pričom toto magnézium bolo vo vlastníctve spoločnosti H., ktorá lekáreň prevádzkuje, teda konaním obžalovaného spoločnosti H. vznikla škoda, ktorú si neuplatnili z dôvodu, že po zadržaní obžalovaného, bolo magnézium do lekárne vrátené, avšak spoločnosti H. bola trestným činom spôsobená majetková škoda, teda má postavenie poškodeného v danom konaní. Čo sa týka argumentu obhajcu, že uznesenie o zastavení trestného stíhania bolo zrušené na základe podanej sťažnosti spoločnosťou H., hoci sa jej splnomocnený zástupca vzdal všetkých procesných práv, a teda poškodenej spoločnosti nemalo byť ani doručené uznesenie o zastavení trestného stíhania a nebola oprávnenou osobou na podanie sťažnosti, súd uvádza, že je pravdou, že poškodená spoločnosť H. prostredníctvom splnomocneného zástupcu sa vzdala svojich procesných práv, avšak uvedené vzdanie sa procesných práv nemá za následok, že sa poškodený výslovne nemôže znovu svojich práv v konaní ujať, nakoľko Trestný poriadok nespája s týmto vyhlásením neodvolateľnosť takéhoto prejavu poškodeného. Pokiaľ spoločnosť H. podala opravný prostriedok proti uzneseniu prokurátora, bolo potrebné jej podanie posúdiť ako znovuujaťie sa svojich procesných práv. Je na rozhodnutí poškodeného, či jednotlivé oprávnenia, ktoré mu zákon priznáva, uplatní alebo nie.

Čo sa týka skutkov 2 a 3, tieto súd ponechal tak, ako boli uvedené v obžalobe právne kvalifikované ako prečin opilstva, pričom tieto skutky mali aj podľa obžaloby inak znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1, písmeno a) Trestného zákona. Vo vzťahu ku skutku 2 rozsudku mal súd vykonaným dokazovaním najmä výpoveďami poškodených preukázané, že obžalovaný sa na mieste verejnosti prístupnom, teda v bare dopustil výtržnosti tým, že fyzicky napadol T.Á. K., ktorej dal dve silné facky, ktorými jej spôsobil opuch oka s drobným hematómom v očnej bulbe a G. H., ktorej dal jednu silnú facku po ktorej spadla zo stoličky. Vo vzťahu ku skutku 3 rozsudku mal súd vykonaným dokazovaním výpoveďou poškodeného, ohliadkou miesta činu a odborným vyjadrením preukázané, že sa obžalovaný na mieste verejnosti prístupnom, teda v kaviarni dopustil hrubej neslušnosti tým, že obťažoval prítomných a pri odchode rozbil sklenenú výplň dverí.

Skutočnosť, že obžalovaný skutkami 1 až 3 rozsudku nespáchal pokračovaní prečinu výtržníctva, ale prečinu opilstva podľa § 363 odsek 1 Trestného zákona, mal súd preukázanú zo znaleckých posudkov a výsluchu znalkyne I. K..

Obžalovaný v čase spáchania skutkov nebol pod vplyvom alkoholu, avšak bol pod vplyvom tetrahydrokanabinolu - účinnej látky konope, resp. hašiša, nakoľko táto látka mu bola zistená v krvi v koncentrácii viac ako 10 ng/ml. Okrem toho mal obžalovaný vzorku moči pozitívnu na metamfetamín v koncentrácii viac ako 1000 ng/ml, na amfetamín v koncentrácii viac ako 450 ng/ml a na látky zo skupiny kanabinooidov v koncentrácii viac ako 50 ng/ml, čo nasvedčuje, že obžalovaný užil metamfetamín a konope, resp. hašiš. Vzhľadom k tomu, že detekčná doba marihuany v moči je 7 až 30 dní, u pravidelných užívateľov aj viac, a v krvi len 14 dní, a detekčná doba metamfetamínu v moči 3 až 6 dní a v krvi 2 až 3 dni, je zrejmé, že obžalovaný metamfetamín (pervitín) užil pravdepodobne viac ako 3 dni pred skutkom, keďže tento už nemal prítomný v krvi, odkiaľ sa odbúrava skôr, ale len v moči. Keďže marihuanu v krvi aj moči možno detekovať až 14 dní po užití, pričom v moči je u pravidelných užívateľov prítomná aj viac ako mesiac, nie je možné stanoviť, kedy presne pred skutkom bola užitá. Obžalovaný preukázateľne pred skutkami užil viacero psychoaktívnych látok, pričom tieto mal v moči vo vysokej koncentrácii. Obranu obžalovaného, že mu mohol byť mix psychoaktívnych látok podaný inými osobami, súd vyhodnotil ako účelovú, nakoľko z dokazovania vyplynulo, že obžalovaný je dlhoročný konzument týchto látok, užíva ich aj niekoľko krát denne, pričom je pravdepodobné, že si ich zaobstaráva kúpou od pravidelného dodávateľa, a teda nie je pravdepodobné, že by mu niekto bez zaplattenia dal mix rôznych psychoaktívnych látok. Pokiaľ sa obžalovaný posledné dni pred skutkami pohyboval v spoločnosti dealerov drog, ako to uviedol, je pravdepodobnejšie, že si od nich psychoaktívne látky kupoval, keďže bol ich denným konzumentom. Okrem toho z výpovede svedka W. R. vyplynulo, že mu

obžalovaný povedal, že si dal len marihuanu. Ak by obžalovaný dostal nevedome mix nejakých látok, nevedel by uviesť, že užil marihuanu, ktorá mu bola detekovaná v krvi aj v moči.

Skutočnosť, že obžalovaný skutky spáchal v stave toxickej psychotickej poruchy, teda prechodnej duševnej poruchy, pre ktorú boli jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti úplne vymiznuté, mal súd preukázanú zo znaleckých posudkov I.. K. ako aj z výsluchu znalkyne. Znalkyňa komplexne a podrobne posúdila správanie obžalovaného vychádzajúc aj z výpovedí svedkov i kamerového záznamu, a dospela k záveru, že u obžalovaného bola v čase skutku prítomná duševná porucha. K pochybnostiam prokurátora v tom smere, že obžalovaný v čase skutkov reagoval na výzvy poškodených, či svedkov, aby odišiel, resp. v lekárni si vypýtal inzulínové striekačky, teda tovar, ktorý tam možno kúpiť, znalkyňa vysvetlila, že u psychotického pacienta môže byť správanie zdanlivo racionálne a zdanlivo reakciou na nejaké adekvátne podnety, pričom vníma čo sa deje, avšak v psychotickom stave nemá kontakt s realitou a úplne inak vyhodnocuje podnety. To, že si obžalovaný vypýtal veci, ktoré sa v predajni predávali, nepotvrďuje, že bol pri zmysloch. Závery znalkyne o toxickej psychotickej poruche obžalovaného v čase skutkov podporujú aj výpovede poškodených, svedkov a kamerové záznamy, z ktorých je zrejmé, že správanie a prejavy obžalovaného boli charakteristické pre toxickú psychotickú poruchu, tak ako ju znalkyňa charakterizovala. V tomto smere súd nemá žiadne pochybnosti o záveroch znalkyne, preto súd odmietol vykonať dôkaz navrhnutý prokurátorom, a to vypracovanie kontrolného znaleckého posudku, keďže znalkyňa vo svojej výpovedi dostatočne vysvetlila, že správanie obžalovaného sa aj v čase psychotickej poruchy mohlo javiť ako reakcia na danú situáciu, keďže vníma, čo sa deje, ale inak vyhodnocuje podnety.

Vzhľadom na to, že obžalovaný skutky spáchal v stave nepríčetnosti, nakoľko jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti boli úplne vymiznuté, je vylúčená jeho trestná zodpovednosť za spáchanie pokračovacieho prečinu výtržníctva, ktorého znaky skutkovej podstaty svojím konaním naplnil, avšak súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že do stavu nepríčetnosti sa z nedbanlivosti priviedol aplikáciou návykovej látky (kanabinoïdov a metamfetamínu), a teda svojím konaním naplnil skutkovú podstatu trestného činu opilstva, vo forme prečinu, keďže išlo o konanie spáchané z nedbanlivosti.

Vo vzťahu k zavineniu mal súd z vykonaného dokazovania preukázané, že obžalovaný prečin opilstva spáchal z nevedomej nedbanlivosti, teda nevedel, že sa aplikáciou návykovej látky privedie do stavu nepríčetnosti, ale vzhľadom na okolnosti a na jeho osobné pomery o tom vedieť mal a mohol. Obžalovaný užíva od 14 rokov pravidelne denne marihuanu, od roku 2007 užíva pervitín aj viac krát za deň, užíval aj heroín, kokaín a extázu, teda návykové látky užíval, resp. si ich aplikoval veľmi dlhé obdobie, keďže v čase skutkov mal viac ako 30 rokov, pričom svoju závislosť nijako neriešil, pričom posledné obdobie pred skutkami bol prakticky stále intoxikovaný. Okolnosti, že obžalovaný je nadpriemerne inteligentný, v roku 2010 bol pre akútny psychotický stav bez jeho súhlasu týždeň hospitalizovaný, pričom počas prevozu bol výrazne agresívny a už v tom čase bol u neho zistený abúzus návykových látok, pričom bol prepustený na svoju žiadosť bez definitívneho diagnostického doriešenia, avšak o potrebe pokračovať v hospitalizácii na psychiatrickom oddelení za účelom diagnostického doriešenia a úpravy terapie bol obžalovaný poučený, preukazujú, že obžalovaný o tom, že v čase, keď užíva omamné, či psychotropné látky, môže u neho nastať psychotický stav, vedieť mal a mohol.

V tejto súvislosti sa súd nestotožňuje s vyjadrením znalkyne, ktorá uviedla, že keďže obžalovaný v čase hospitalizácie nemal diagnosticky doriešený stav a nevedel, že sa u neho jednalo o toxickú psychotickú poruchu a o tomto nebol poučený, nemohol vedieť, že sa u neho bude tento stav opakovať. Aj keď obžalovaný nemal presne stanovenú diagnózu pri hospitalizácii v U. v roku 2010, a teda nevedel, že u neho išlo o toxickú psychotickú poruchu, obžalovaný vedel, že bol pre akútny psychický stav, pri ktorom bol výrazne agresívny, bez svojho súhlasu za asistencie polície a príbuzných hospitalizovaný, čo u neho zakladá to, že si mohol byť vedomý toho, že sa takýto stav môže zopakovať. Súd sa nestotožňuje s vyjadrením znalkyne, že obžalovaný by musel prekonať 2-3 epizódy toxickej psychotickej poruchy, resp. by musel byť dôsledne edukovaný o všetkých komplikáciách závislosti, aby si bol vedomý toho, že takáto psychotická porucha môže u neho nastať. Uvedená okolnosť sa vzťahuje k posúdeniu zavinenia, teda ide o otázku právu a tú môže posúdiť len súd, nie znalec. Znalkyňa taktiež uviedla, že toxická psychotická porucha je psychiatrická komplikácia u užívateľov psychoaktívnych látok, ktorá sa nemusí objaviť u všetkých užívateľov drog, resp. sa môže objaviť len ojedinele. Ak sa však takáto psychiatrická komplikácia u obžalovaného už objavila a on následne svoju závislosť na psychoaktívnych látkach nijako neriešil, hoci bol o potrebe diagnostického doriešenia jeho stavu pri prepustení z U. poučený a hoci počas výkonu trestu takmer 3 roky do júla 2016 aj abstinoval, mohol a mal si byť vedomý toho, že sa takáto psychiatrická komplikácia u jeho môže opakovať, a to s prejavmi výrazného násillia, nakoľko takto

sa prejavoval už v čase prijatia na hospitalizáciu v U., kde bol prijatý bez jeho súhlasu za asistencie polície a príbuzných.

Z uvedených skutočností vyplýva, že obžalovaný svojím konaním naplnil skutkovú podstatu prečinu opilstva, nakoľko sa aplikáciou návykovej látky (metamfetamín a kanabinoidy) z nedbanlivosti priviedol do stavu nepričetnosti, v ktorom sa dopustil konania, ktoré malo vo všetkých troch skutkoch inak znaky prečinu výtržníctva.

Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaného ako konanie vo vedomej nedbanlivosti, keďže obžalovaný nevedel, že sa do stavu nepričetnosti aplikáciou návykovej látky môže priviesť, ale vzhľadom na okolnosti a na osobné pomery o tom vedieť mal a mohol s poukazom najmä na jeho nepriemernú inteligenciu, predchádzajúcu nedobrovoľnú hospitalizáciu v U., keď už dlhodobo drogy užíval a mal psychotický stav, v ktorom bol agresívny voči okoliu (podľa prepúšťacej správy bol výrazne heteroagresívny, teda agresívny voči veciam, zvieratám, či iným ľuďom) a bol pri prepustení na vlastnú žiadosť poučený o potrebe ďalšej hospitalizácie a diagnostickom doriešení, čo nijako neriešil, naopak pokračoval v užívaní psychoaktívnych látok a to vo väčších množstvách a kombináciou viacerých druhov. Vyvodu trestnej zodpovednosti obžalovaného nebránil ani tzv. materiálny korektív uvedený v § 10 odsek 2 Trestného zákona, lebo zo spôsobu vykonania činov (neslušné správanie voči viacerým osobám na viacerých miestach, ktoré bolo vo vzťahu k dvom poškodeným sprevádzané fyzickým násilím) a najmä ich následkov (spôsobenie fyzickej bolesti dvom poškodeným a strachu a obáv ostatným poškodeným), ale aj okolností, za ktorých bol spáchaný (užitie väčšieho množstva a viacerých druhov psychoaktívnych látok) a miere zavinenia obžalovaného (konanie v nevedomej nedbanlivosti vo vzťahu k zavineniu prečinu opilstva), po objektívnom vyhodnotení týchto kritérií, je evidentne zrejmé, že stupeň závažnosti činu bol vyšší ako nepatrný a konanie tak bolo treba definovať ako prečin.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal z ustanovení § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, pričom vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Pokiaľ ide o spôsob spáchania činu, následok, zavinenie a pohnútku súd vychádzal z okolností spáchania skutkov, ktoré si obžalovaný nepamätal, avšak poškodení a svedkovia, resp. kamerový záznam konanie obžalovaného opísali tak ako toto bolo ustálené vo výrokových skutkoch 1 až 3 rozsudku, pričom obžalovaný sa správal neslušne, hrubo a vo vzťahu k niektorým poškodeným priamo násilne, pričom jeho konanie bolo neočakávané a nepredvídateľné. Obžalovaný svojím konaním porušil záujem spoločnosti na slušnom a nenásilnom správaní sa na verejnosti alebo na miestach verejnosti prístupných, za ktoré konanie, keďže sa ho dopustil v stave nepričetnosti, nie je trestne zodpovedný, avšak do tohto stavu sa priviedol z nevedomej nedbanlivosti aplikáciou návykovej látky.

Z hľadiska posúdenia osoby páchatela, jeho osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že obžalovaný je aktuálne zamestnaný, slobodný, býva u rodičov, absolvoval vo vzťahu k týmto skutkom protitoxikomanické liečenie najskôr ústavnou formou v období od mája do augusta roku 2018 a následne ambulatnou formou, kde psychiatrička navrhla v októbri 2019 ukončenie liečby pre splnenie účelu, o ktorom návrhu doposiaľ nebolo rozhodnuté.

Pri posudzovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a jednu priťažujúcu okolnosť. Obžalovaný si svoje konanie nepamätal a i keď uviedol, že svojho konania ľutuje, súd nemohol prihliadnuť na poľahčujúcu okolnosť, že sa ku skutkom priznal a tieto úprimne oľutoval. Vzhľadom k tomu, že sa obžalovaný na hlavnom pojednávaní osobne ospravedlnil poškodeným, ktoré fyzicky napadol, súd obžalovanému ako poľahčujúcu okolnosť zohľadnil to, že sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu. Ako priťažujúcu okolnosť súd obžalovanému zohľadnil to, že bol už za trestný čin odsúdený, a to Špecializovaným trestným súdom Banská Bystrica rozsudkom z 4.12.2015 vo veci 3T/17/2015 za trestný čin vydierania, pričom trest v trvaní 2 roky a 8 mesiacov vykonal 20.7.2016.

Pri určovaní výmery trestu súd zohľadnil rovnaký pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody, nakoľko súd má za to, že takýto druh trestu zabráni

páchateľovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti a bude mať pre neho aj výchovný účinok, najmä vo vzťahu k zdržaniu sa požívania návykových látok, ktoré by mohli opätovne viesť k toxickej psychotickej poruche. Súd napriek tomu, že ponechal právnu kvalifikáciu všetkých troch skutkov ako pokračovacieho prečinu opilstva podľa § 363 odsek 1 Trestného zákona tak, ako je uvedené v obžalobe, tým, že konanie obžalovaného pri skutku 1 posúdil tak, že by malo inak znaky len prečinu výtržníctva rovnako ako skutky 2 a 3 podľa obžaloby, ukladal obžalovanému podľa § 363 odsek 1 Trestného zákona trest odňatia slobody nie v sadzbe 3 roky až 8 rokov, ale v miernejšej sadzbe do 3 rokov, nakoľko konanie obžalovaného pri skutkoch 1 až 3 malo inak znaky len pokračovacieho prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona, kde je sadzba trestu odňatia slobody do 3 rokov, ktorá sa pri rovnakom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností nemenila.

Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, teda tesne pod polovicou trestnej sadzby zohľadniac skutočnosť, že v krátkom čase sa obžalovaný dopustil až troch skutkov majúcich charakter výtržníctva ako aj skutočnosť, že obžalovaný sa tohto konania dopustil len rok a štvrt' po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, kedy od návykových látok abstinoval, ale evidentne sa k ich užívaniu opätovne vrátil, preto súd považoval takýto trest pri strede trestnej sadzby za dôvodný. Trest kratšieho trvania by podľa súdu nezabezpečil dostatočne ochranu spoločnosti pred obžalovaným a obžalovaného by neodradil od užívania návykových látok, ktorými sa privedol do stavu nepríčetnosti.

Vzhľadom na to, že od spáchania skutkov uplynuli dva roky, počas ktorých obžalovaný viedol riadny život, keďže sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania vo forme trestného činu, či priestupku, absolvoval ústavné a následne ambulantné protitoxikomanické liečenie a zamestnal sa, súd má za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného nie je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutý, prihliadnuc aj na skutočnosť, že prejednávaneho konania sa obžalovaný dopustil z nebanlivosti. Napriek tomu, že obžalovaný bol len rok a štvrt' pred spáchaním týchto skutkov prepustený z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky a 8 mesiacov za úmyselný násilný trestný čin, skutky v tomto konaní spáchal z nebanlivosti, preto súd nezohľadňoval to, že k spáchaniu skutkov prišlo pomerne krátky čas po prepustení z výkonu trestu. Vo vzťahu k náprave obžalovaného súd za prvoradé považoval absolvovanie protitoxikomanickej liečby obžalovaným, keďže túto dovtedy dobrovoľne neabsolvoval, napriek tomu, že psychotropné, či omamné látky užíval od 14 rokov. Keďže obžalovaný už takúto liečbu absolvoval a aktuálne sa rozhoduje o ukončení tejto liečby pre splnenie jej účelu, bude podľa súdu pre obžalovaného uložená skúšobná doba podmieneného odsúdenia dostatočnou výstrahou pred páchaním trestnej činnosti, či pred užívaním návykových látok, čo u neho môže byť spojené so stavom nepríčetnosti. Súd obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov, nakoľko takto určenú skúšobnú dobu považuje za dostatočnú, aby obžalovaný preukázal, že naďalej povedie riadny život a najmä sa bude vyhýbať požívaniu návykových látok, aby sa opätovne nedostal do stavu nepríčetnosti. Dĺžka skúšobnej doby bola určená aj s ohľadom na to, že obžalovaný už počas dvoch rokov od spáchania skutkov viedol riadny život, preto súd nepovažoval za potrebné skúšobnú dobu určovať dlhšiu.

O otázke ochranného liečenia súd len v krátkosti uvádza, že vo vzťahu k prejednaným skutkom, bolo obžalovanému v čase, keď konanie bolo pred zrušením veci generálnou prokuratúrou právoplatne zastavené, nariadené ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou v konaní Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16Nt/26/2018, ktoré bolo následne zmenené na ambulantné, a o ukončení ktorého pre splnenie účelu doposiaľ nebolo rozhodnuté. Vzhľadom k týmto skutočnostiam o ochrannom liečení v tomto konaní už nebolo rozhodované.

Vzhľadom na to, že poškodení si náhradu škody neuplatnili, súd o náhrade škody nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 odsek 2 Trestného poriadku). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámenie je až doručenie rozsudku (§ 309 odsek 1 Trestného poriadku). Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku), obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku), príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priam týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku), zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku), poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 odsek 1 Trestného poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba.